

بررسی مسائل زیست محیطی دریاچه هامون

دکتر سعدالله ولایتی - دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه فردوسی مشهد
غلامرضا میری - دانشجوی دوره دکتری جغرافیا، دانشگاه فردوسی مشهد

دریافت مقاله: ۸۳/۱۰/۱۹

تأیید نهایی: ۸۴/۱۰/۲۶

چکیده

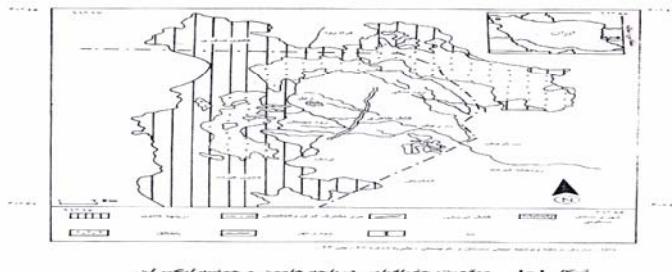
دریاچه هامون بزرگ‌ترین دریاچه آب شیرین شرق و جنوب‌شرق ایران بوده و از نظر اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی حائز اهمیت فراوان است. در چند سال اخیر به دلیل کم توجهی به جنبه‌های زیست محیطی دریاچه اقداماتی صورت گرفته که سبب ایجاد مسائل مختلفی از قبیل آلوده شدن آب دریاچه، از بین رفتن آبیان، مسموم شدن پرندگان مهاجر، تخریب نیزارها و زمین‌های کشاورزی حاشیه دریاچه و در نتیجه مهاجرت تختک نشینان آن شده است. عملده‌ترین این اقدامات عبارتند از: رها کردن حدود ۲۱ میلیون متر مکعب پساب شهری و حدود ۰/۹ میلیون متر مکعب پساب صنعتی به دریاچه، انتقال آب آلوده نه واحد معدنی فعال منطقه به ویژه معدن پنبه نسوز بندان به دریاچه، ورود فاضلاب‌های کشاورزی آلوده به انواع مختلف کودهای شیمیائی، آب اندازی ماهی نی خوار آمور به دریاچه و تخریب حدود ۵۱ مورد از نیزارها. مسائل و مشکلات ناشی از آلودگی دریاچه باعث شده که از سال ۱۳۵۵ بعد تعداد تختک‌های خالی از سکنه از ۶۳ مورد به ۱۲۵ مورد افزایش یابد. همچنین تعداد گاوها سیستانی از ۲۶۱۸۱ رأس در سال ۱۳۵۵ به ۷۸۰ رأس در سال ۱۳۷۵ بررسد. همچنین تعداد پرندگان مهاجر که ۲۳۷۷۹۰ قطعه در سال ۱۳۵۸ بوده، در سال ۱۳۸۲ به صفر رسیده است.

واژگان کلیدی: دریاچه هامون، تختک نشینان، هیرمند، فاضلاب، اکولوژی، نیزار، پرندگان مهاجر.

مقدمه

دریاچه هامون، بزرگ‌ترین دریاچه آب شیرین فلات ایران بشمار می‌آید. این دریاچه در طول جغرافیایی 17° و 61° تا 55° شرقی و عرض جغرافیایی 45° و 30° تا 31° شمالی واقع است (شکل شماره ۱). وسعت دریاچه هامون در موقع پرآبی حدود ۴۸۰۰ کیلومتر مربع برآورده شده است. ارتفاع دریاچه از سطح دریای آزاد ۴۸۰ متر می‌باشد. این دریاچه از شمال به کشور افغانستان، از شرق به بخش میانکنگی سیستان، از جنوب به دو بخش پشت آب و شب آب و از غرب به دشت ماورای رودخانه شیله محدود شده و به سه قسمت یا حوضچه بزرگ به نام‌های هامون پوزک، هامون صابری و هامون هیرمند قابل تفکیک بوده که به ترتیب در شمال‌شرق، شمال و غرب سیستان می‌باشند (ضیاء توانا ۱۳۷۱، ص ۸۴).

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی دریاچه هامون، حوضه آبگیران

بیان مسئله و مدل

دریاچه هامون درست در نقطه‌ای از ایران واقع شده که ساکنین آن از کم آبی به شدت رنج می‌برند و آب شیرین از اهمیت زیادی برخوردار است. در سال‌های اخیر در اثر کم توجهی به جنبه‌های زیست محیطی این دریاچه با ارزش، مسائل و مشکلات زیادی برای آن در زمینه‌های مختلف بوجود آمده است که از جمله آنها آلودگی شدید آب دریاچه، از بین رفتن نیزارها، نابودی پرندگان و رکود اقتصادی و به تبع آن مهاجرت روستائیان جزایر دریاچه (تختک نشینان) و حواشی آن می‌باشد.

هدف این مقاله ارزیابی چالش‌ها و مسائل زیست محیطی دریاچه هامون و عوامل مؤثر بر این چالش‌ها است که پس از بررسی نقش مخرب آلاینده‌ها (به ویژه آلاینده‌های ساخته دست بشر) راهها و روش‌های جلوگیری از آنها و احیاء مجدد دریاچه هامون پیشنهاد شده است.

مواد و روش‌ها

روش تحقیق به طور کلی استقرایی، علی و تحلیلی است. در این رابطه محل و نوع آلوده سازها یعنی فاضلاب کارخانه‌ها و کارگاه‌ها و شهرهای اطراف دریاچه هامون تعیین شده و نتایج آزمایش شیمیایی این آب‌ها جمع آوری و اثرات آن بر محیط زیست مشخص شده است. آنگاه با استفاده از روش آزمون و خطأ، تأثیر ماهی آمور بر نیزارها و همبستگی بین آنها بررسی شده است. همچنین علل مهاجرت تختک نشینان و مهاجرت آنها بررسی و علت مرگ و میر پرندگان و رابطه بین تعداد پرندگان مهاجر در سال‌های مختلف تحقیق شده است.

وضعیت زمین‌شناسی

از نظر زمین‌شناسی، دریاچه هامون دنباله بلوک هلمند است که بخش عمده آن در خاک افغانستان قرار دارد. این بلوک در واقع یک فروافتادگی تکتونیکی است که در دوران سوم زمین‌شناسی طی رخدادهای زمین‌ساختی به صورت یک چاله ایجاد شده است (مهندسين مشاور فريپاک، ۱۳۶۲، ص ۱۲۴). از اين دوران به بعد به صورت محیطی برای رسوبگذاري آورد رودخانه‌های اطراف به ویژه رودخانه هيرمند در آمده، به طوری که ضخامت رسوبات دوره کواترنری آن به بیش از ۷۵۰۰ متر می‌رسد (زمردیان، ۱۳۶۷، ص ۱۰۳). علاوه بر رسوبات آواری دوره کواترنری،

گدازه‌های بازالتی متعلق به همین دوره نیز در باریکه‌ای از کوه خواجه و شمال‌غربی دریاچه مشاهده می‌شود. همچنین گدازه‌های بازالتی ذوزنقه‌ای شکل کوه خواجه با ارتفاع حدود ۵۹۵ متر و ضخامتی معادل ۲/۵ کیلومتر در ۱۷ کیلومتری جنوب‌غربی زابل واقع شده و در موقع پرآبی به صورت یک جزیره، و در موقع کم آبی به صورت یک اینسلبرگ، مرغولی خاصی به منطقه بخشیده است (مهندسين مشاور شهر و خانه ۱۳۶۹، ص ۱۱).

آب و هوای

متوسط درجه حرارت هوای منطقه حدود ۲۲ درجه سانتی گراد، حداقل مطلق دما به ترتیب ۴۹ و ۱۲ درجه سانتی گراد در ماه‌های خرداد و دی گزارش شده است (زمردیان و پورکرمانی ۱۳۶۷، ص ۱۰۷).

مقدار بارندگی منطقه در مقایسه با سایر نقاط ایران بسیار کم است. متوسط ۲۵ ساله آن رقم ۵۹ میلی‌متر را نشان می‌دهد. در منطقه‌ای با این مقدار بارندگی منابع آب بسیار محدود خواهد بود. یکی از عوامل اساسی کمبود بارندگی بالا بودن درجه حرارت هوا و پائین بودن رطوبت نسبی است.

بررسی‌هایی که در مورد باد انجام شده، نشان می‌دهد که این منطقه در مقایسه با سایر مناطق ایران دارای بیشترین روزهای باد و طوفان است. تعداد آن در سال به ۱۵۰ روز می‌رسد. باد معروف ۱۲۰ روزه منطقه با سرعتی معادل ۱۲۰ کیلومتر در ساعت به ویژه در ماه‌های خرداد، تیر، مرداد و شهریور که به اوچ خود می‌رسد، سبب بروز مشکلات زیاد زیست محیطی در منطقه می‌شود (اطلس اقلیمی ایران ۱۳۶۴، ص ۹۱).

اهمیت و ارزش دریاچه هامون

دریاچه هامون به عنوان بزرگ‌ترین دریاچه آب شیرین فلات ایران در طول تاریخ خود، تمدن‌های بزرگی را در دامان خویش پرورانده است. این دریاچه در زمینه‌های مختلف دارای ارزش و اعتبار است که در زیر به بخشی از آنها اشاره می‌شود:

۱- دریاچه هامون به عنوان زادگاه زرتشت مکانی مقدس برای پیروان آن بحساب می‌آید. هر ساله تعداد نسبتاً زیادی زائر، سیاح و جهانگرد از آن دیدن می‌کنند (هوار ۱۳۶۳، ص ۱۹۵).

۲- پوشش گیاهی به ویژه نی محل مناسب برای پرورش دام و به خصوص گاوها اصیل سیستانی بوجود می‌آورد (رسالت، شماره ۲۲۵۵، ص ۴).

۳- این دریاچه مکانی مناسب برای پرورش ماهی‌های آب شیرین است.

۴- استفاده از نی برای حصیربافی و صنایع دستی کوچک و اشتغال‌زا برای بومیان منطقه به ویژه تختک‌نشینان حائز اهمیت فراوان است.

۵- دریاچه هامون محلی مناسب و امن در یک منطقه کویری برای پرنده‌گان مهاجر بشمار می‌آید (روزنامه همشهری، شماره ۷۱۰، ص ۷).

۶- این دریاچه نقش مهمی در کشاورزی حاشیه‌نشینان دارد، زیرا آب آن شیرین بوده و آب شیرین در یک منطقه بسیار خشک از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

۷- جزایر کوچک یا تختک‌های درون دریاچه در گذشته مکانی امن و قابل استفاده برای ساکنین آن در برابر مهاجمین بشمار می‌آمده است.

منابع آلوده‌ساز دریاچه هامون پساب‌ها و مواد زائد شهری

در حوضه آبریز دریاچه هامون پنج کانون شهری وجود دارد. کل جمعیت شهری در حوضه بالغ بر ۵۰۵۷۴۰ نفر است. از شهرهای مهم حوضه می‌توان به بامیان، غور، موسی قلعه، کوشک، بُست و چهار برجک در افغانستان و زابل، زهک، بنجار، محمدآباد، ادیمی و دوست محمد در ایران اشاره کرد. کل مصرف آب شهری حوضه دریاچه هامون معادل ۲۸ میلیون متر مکعب در سال برآورد شده است (مهندسين مشاور پارس و سيتا، ۱۳۷۴، ص ۸۹). اين حجم آب، پس از مصرف به صورت پساب در می‌آيد. حجم آن حدود ۲۱ میلیون متر مکعب در سال می‌باشد. از آنجا که در اکثر شهرهای مذبور سیستم جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب وجود ندارد، لذا حدود ۷۵٪ از این پساب‌ها در آب زیرزمینی و حدود ۲۵٪ آن از طریق رودخانه هیرمند و شاخه‌های آن به دریاچه هامون تخلیه می‌شود.

تولید روزانه مواد زائد شهری حوضه هامون که حدود ۲۰۳۰۶۱ تن در سال است، تنها حدود ۷۰٪ آن به طور طبیعی تجزیه پذیر است؛ مضارفاً این که حدود ۳۱۰۰۰ تن زباله‌های بیمارستانی در شهرهای منطقه تولید می‌شود که تمامی آنها یا در نزدیکی دریاچه هامون دفن و یا مستقیماً وارد آن می‌شود. افزون بر این نحوه جمع‌آوری زباله و انتقال و دفع آنها نیز به صورت اصولی انجام نمی‌گیرد که خود بر مشکلات زیست محیطی منطقه می‌افزاید.

علاوه بر فشارهایی که از طریق پساب‌های تصفیه نشده به دریاچه هامون وارد می‌آید، دلالت‌هایی نیز در سال‌های اخیر به طور بی‌رویه در محیط اکولوژی منطقه صورت گرفته که در آلودگی دریاچه و تغییرات اکوسيستم آن نقش داشته است.

فاضلاب‌های صنعتی

در حوضه آبریز هامون سه شهرک صنعتی فعال وجود دارد که عبارتند از: شهرک صنعتی زاهدان، شهرک صنعتی زابل و شهرک صنعتی نهبندان. تعداد کارگاه‌های شهرک‌های مزبور و دیگر کارگاه‌های کوچک، مجموعاً صست مورد گزارش شده است (جدول ۱). حجم آب مصرفی سالانه این کارگاه‌ها ۱۶۸۴۰۰۰ متر مکعب برآورد شده است (طرح جامع آب کشور ۱۳۷۳، ص ۵۷). درین کارگاه‌های مزبور تنها نه کارگاه دارای سیستم تصفیه فاضلاب و خشی سازی آلاینده‌ها می‌باشند و بقیه کارگاه‌ها، فاضلاب خود را بدون تصفیه رها می‌کنند. حجم پساب در سال حدود ۸۹۹۰۰۰ متر مکعب برآورد می‌شود. این پساب‌ها قسمتی از طریق آب سطحی و بخشی از راه زیرزمینی وارد دریاچه هامون و یا محیط زیست اطراف آن می‌شوند. با توجه به این که هر متر مکعب فاضلاب قادر است ۴۰ تا ۵۰ برابر حجم خود، آب را آلوده کند (طرح جامع آب کشور ۱۳۷۳، ص ۵۹) می‌توان نقش فاضلاب صنایع را در لطمeh زدن به منابع آب و محیط زیست دریاچه هامون تجسم نمود.

جدول ۱- تعداد کارگاه های صنعتی موجود در حوزه آبریز هامون ۱۳۸۲

رشته صنعتی	تعداد کارگاه ها	درصد	تعداد کارکنان	ارزش تولید (میلیون ریال)
صنایع غذایی و آشامیدنی	۱۲	۲۰	۳۲۵	۶۱۵۶
صنایع نساجی - پوشاک	۷	۱۱/۷	۳۶۴	۷۶۷۳۴
چوب و محصولات چوبی	۲	۳/۳	۲۴	۴۶۳۷
کاغذ و مقوا	۳	۵	۳۶	۹۵۱
صنایع شیمیایی	۶	۱۰	۱۳۱	۴۲۹۶۶
کانی غیرفلزی	۲۰	۳۳/۴	۶۰۷	۶۷۴۲۶
ماشین آلات	۱۰	۱۶/۶	۲۴۱	۵۹۲۲۳
جمع	۶۰	۱۰۰	۱۷۲۸	۳۲۲۰۱۲

(وزارت نیرو، ۱۳۷۳: ۵۹)

آلاینده های معادن

تعداد معادن فعال در حوضه جمعاً هفده واحد می باشد. نه واحد از آنها معادن منیزیت و گل سفید بوده و بیشترین سهم را در آلدگی دریاچه دارند. تمامی این معادن در فرآیند تولید خود، آب مصرف نموده و پساب آنها به طریقی وارد دریاچه هامون می شود؛ به ویژه این که معدن بزرگ پنهانسوز بندان با ۲۴۹ نفر کارگر و یکصد تن تولید سالانه، در کنار دریاچه هامون واقع بوده و فاضلاب خود را به دریاچه هامون می ریزد (مهندسين مشاور جاماب، ۱۳۷۸، ص ۷۸).

فاضلاب های کشاورزی

فعالیت های کشاورزی در حاشیه دریاچه هامون و استفاده از انواع کودهای شیمیایی و سوموم دفع آفات فشارهای زیادی بر کیفیت آب دریاچه هامون وارد می سازد. برآورد شده است که در سطح حوضه دریاچه ۱۸۵۱۱ تن از انواع کودهای شیمیایی در سال مصرف می شود که از این مقدار حدود ۷۱۶۲ تن از نوع کودهای اوره، ۱۰۸۳۵ تن کود فسفره، ۵۱۴ تن کودپتاشه و ۲۳۰ کیلو کود آهن می باشد (سازمان جهاد کشاورزی ۱۳۷۳، ص ۱۴۶). این کودها به صورت غیر نقطه ای توسط زه آب ها و جریان های سطحی و زیرزمینی وارد دریاچه شده و در آلدگی آن نقش زیادی دارند.

صرف سالانه انواع مختلف سوموم دفع آفات در حوضه بالغ بر ۲۲۶۰۰۰ لیتر است که از این مقدار ۱۵۹۰۰۰ لیتر مربوط به سوموم حشره کش، ۱۱۸۰۰ لیتر از نوع کش و ۲۵۰۰۰ لیتر از نوع قارچ و علف کش است (مؤسسه تحقیقات خاک و آب کشور، شماره ۷۵۸، ص ۲۶). مقداری از این سوموم هر ساله به طرق گوناگون وارد دریاچه هامون می شود.

پوشش گیاهی دریاچه هامون و نقش زیست محیطی آن
پوشش گیاهی هامون به دو دسته تقسیم می‌شود:

۱- پوشش گیاهی حاشیه دریاچه مرتعی بوده و برای تعلیف دام به ویژه گوسفند و بزمورد استفاده واقع می‌شود و کمتر به عنوان علوفه گاوها بهره‌برداری می‌شود.

۲- پوشش گیاهی داخل دریاچه هامون؛ این نوع پوشش گیاهی خود به دو دسته قابل تفکیک است: (الف) گیاهانی که بالاتر از سطح آب قرار می‌گیرند مانند نی، لویی یاتوتک، نی هندی یا تمیش، هزار نی و جگن یا تزک، و (ب) پوشش گیاهی که درون آب و یا در آن شناور هستند. این نوع گیاهان عبارتند از: اویارسدرم یا اشک، بارهنگ، آبی علف بوریا و انواع جلبک‌ها.

باید دانست که پوشش گیاهی داخل دریاچه در مقایسه با پوشش گیاهی ساحلی (هرچند از نظر نوع گیاهان دارای تنوع اندکی بوده و عموماً غلبه با نی و لویی است) مرغوب ترین و غنی‌ترین پوشش گیاهی نیز بشمار می‌آید، به ویژه نوعی که طول آن به دو تا پنج متر می‌رسد و اغلب در لجزارهای ساحلی و اطراف برکه‌ها و آبگیرهای کوچک و بزرگ به صورت انبوی روید و به نیزار معروف است. نیزارها هم در تعلیف دام‌ها مصرف دارد و هم مأمن انواع آبزیان، پرنده‌گان، خزندگان و پلانکتون هاست (مهندسین مشاور تهران‌سحاب، ۱۳۷۰، ص ۱۰۲). توده‌های نی در ۱۲ محل دریاچه هامون به صورت متراکم یا نیزار می‌رویند که در هر یک از این محل‌ها نام‌های مخصوصی به خود می‌گیرد که در (جدول شماره ۲) آمده است.

جدول ۲- اسامی معروف ترین نیزارهای دریاچه هامون (میری ۱۳۷۴، ص ۵۱)

ردیف	نام نیزار	ردیف	نام نیزار
۱	طلایی	۷	محمود سارانی
۲	گمشاد	۸	تپه کنیز
۳	محمودی حیدرخان	۹	مسجد ک
۴	چنگ سرخ	۱۰	چنگ ریگ
۵	چنگ شور	۱۱	چنگ بر فی
۶	ریگ سارانی	۱۲	لورگ زیری

تختک و تختک نشیان دریاچه هامون

به برآمدگی‌ها (جزایری) کف دریاچه هامون در اصطلاح محلی تختک گفته می‌شود. وسعت آنها به میزان آب دریاچه بستگی دارد. تختک‌ها بسته به وسعت و موقعیت از دیرباز مأمن و محل معيشت گروهی از انسان‌ها بوده‌اند. در سال‌های نه چندان دور که تمامی سطح دریاچه هامون از نیزارهای انبوی پوشیده بود، اقامت در تختک‌ها امکان بهره‌برداری بیشتر و کارآمدتر از منابع نی در درجه اول به عنوان خوراک گاو و در مرحله بعد به عنوان تهیه حصیر یا سوخت فراهم می‌آورد.

در یک ارزیابی کلی می‌توان ذکر نمود که تختک‌ها هم‌زمان تمدن در سیستان بوده و در آثاری که از شهر سوخته و تمدن آن (۵۶۰۰ سال قبل) باقی مانده است، نشان می‌دهد که وجود گاو و تختک لازمه بقای این نوع حرفه (دامداری)

در این منطقه بوده است. آنچه در کتب تاریخی راجع به این محل‌ها آمده، بیشتر ناظر بر جنبه‌های امنیتی و حفاظتی این مکان‌هاست، چرا که هرگاه حمله و تهاجمی همراه با خشونت به منطقه صورت می‌گرفت، مردم حاشیه دریاچه سوار بر «تون»^۱ به تختک‌ها که نقاط امن درون دریاچه بشمار می‌آمد، پناه می‌بردند (سازمان عمران سیستان، نشریه شماره ۳، ص ۱۴).

در حال حاضر به دلیل کاهش نیزارهای دریاچه و مهم‌تر از آن، تحولات اقتصادی-اجتماعی که به طور کلی این نحوه معیشت را به پرسش می‌گیرد، زندگی تختک‌نشینان را با خطر زوال و انهدام رو برو ساخته است. در جدول شماره (۳) اطلاعات مربوط به تختک‌های دریاچه هامون طی سال‌های ۱۳۵۵-۸۳ آمده است.

همان گونه که در جدول شماره (۳) ملاحظه می‌شود، تعداد تختک‌های خالی از سکنه در هر دوره سرشماری نسبت به دوره قبل با افزایش مواجه شده است. دلیل عمده افزایش تختک‌های خالی از سکنه را خصوصاً از سال ۱۳۶۵ به بعد باید در تغییرات اکولوژیکی و چالش‌های زیست محیطی دریاچه هامون طی سال‌های ۱۳۶۵ به بعد و به ویژه در اثر کاهش نی دریاچه و به تبع آن فقدان خوراک دام و ... دانست؛ چرا که اقتصاد این گروه تولید کننده‌متکی بر نگهداری و پرورش گاو بوده است (دانشگاه سیستان و بلوچستان، ۱۳۶۸، ص ۲۹). ساکنین منطقه از این حیوان در زمینه‌های مختلف از قبیل شخم اراضی، حمل بار، تهیه شیر، لبیات، گوشت و پوست، استفاده و امرار معاش می‌کردند.

در سال‌های اخیر که در وضعیت طبیعی و اکولوژی دریاچه هامون در اثر برداشت‌بی‌رویه شن و ماسه و نیز حفر کانال‌ها به ویژه بهره‌برداری بی‌رویه از نی تغییرات زیادی ایجاد شده، مهاجرت‌های زیادی را به خصوص برای تختک‌نشینان بدنیال داشته است. یکی از این دخالت‌ها به آب اندازی ماهی آمور و سایر ماهیان علفخوار بوده که در زیر به آن اشاره می‌شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۳- اطلاعات مربوط به تختک‌های دریاچه هامون طی سال‌های ۱۳۵۵-۸۳ (سازمان عمران سیستان، تختک‌نشینان، ص ۱۴)

^۱- تون نوعی قایق محلی دست ساز است که از نی ساخته می‌شود.

مقطع زمانی					نوع اطلاعات	ردیف
۱۳۸۳	۱۳۷۵	۱۳۶۵	۱۳۶۰	۱۳۵۵		
۱۳۱	۱۳۱	۱۳۱	۱۳۱	۱۴۵	تعداد کل تختک	۱
۱۲۵	۱۰۱	۹۹	۷۴	۶۳	تعداد تختک خالی از سکنه	۲
۶	۴۰	۳۲	۵۷	۸۲	تعداد تختک دارای سکنه	۳
۶۵	۷۸۱	۱۹۲۲	۲۶۶۴	۳۵۰۰	تعداد کل خانوار ساکن در تختک‌ها	۴
۷۸۰	۳۸۷۰	۱۱۰۸۵	۲۶۱۸۱	—	تعداد گاو	۵
۲۰۲۰	۷۰۷۵۰	۱۹۸۶۹	۳۲۴۵۷۷	—	تعداد گوسفند و بز	۶

ماهی آمور

در سال ۱۳۶۲ ماهی تازه واردی به نام آمور به دریاچه ریخته شد. این ماهی جوانه وریزوم نی را مورد تغذیه قرار داد و در فاصله کوتاهی پوشش گیاهی و به طور عمده نیزارها رو به کاهش نهاد. برای اثبات این ادعا که عامل اصلی از بین رفتن نیزارها ماهی های آمورهستند، قسمتی از دریاچه به وسعت یک هکتار در برابر ماهی آمور ُفرق شد. پس از مدت حدود صد روز نی ها شروع به رشد کرده و نیزارها احیاء شدند. به این ترتیب معلوم می شود که عامل اصلی از بین رفتن نی در دریاچه هامون، ماهی آمور بوده است (میری ۱۳۷۴، ص ۱۴۵).

تأثیر چالش های زیست محیطی بر پرندگان دریاچه هامون

دریاچه هامون از گذشته های دور به این طرف به خاطر پوشش گیاهی گسترده، پناهگاه مطمئنی برای پرندگان به ویژه پرندگان مهاجر بوده است. پرندگان در لابلای این پوشش‌ابوه گیاهی به تغذیه، استراحت، لانه‌سازی و تخم‌گذاری می‌پرداختند. پس از تحلیل رفتن پوشش گیاهی به تدریج از تعداد پرندگان به ویژه پرندگان مهاجر نیز کاسته شده، به طوری که در سال ۱۳۸۲ هیچ نوع پرنده‌ای در دریاچه هامون دیده نشده است. جدول شماره (۴) روند کاهش پرندگان مهاجر را نشان می‌دهد.

نکته تأسیف بار این که در مهرماه سال ۱۳۷۳ بیش از ۳۰۰۰ پرندگان از انواع مختلف به طرز مرموزی به هلاکت رسیدند. این حادثه در چاله هامون صابری اتفاق افتاد و لاسه های پرندگان توسط باد از شمالغرب به جنوب دریاچه انتقال یافتند. بیشترین تلفات را انواع پلیکان، دُرنا و اردک ها داشته‌اند.

کارشناسان محیط زیست علت آن را شور شدن بیش از حد آب و عدم تغذیه کافی پرندگان در اثر کاهش نیزارها ذکر کردند؛ در حالی که بنظر می‌رسد علت اصلی مرگ پرندگان، آلاینده‌های مختلف فاضلاب های شهری و کشاورزی است که باعث مسموم شدن پرندگان گردیده است.

نتیجه‌گیری و بحث

در چند سال اخیر در اثر کم توجهی به جنبه های زیست محیطی دریاچه هامون فشارهای زیادی به آن وارد شده است. عمدت ترین این فشارها مربوط به آلودگی آب دریاچه و تبعات زیست محیطی آن است. عوامل و اقداماتی که در این زمینه نقش اساسی داشته‌اند عبارتند از:

- رها سازی حجم قابل توجهی از پساب های تصفیه نشده شهری و صنعتی در دریاچه؛

- انتقال حجم قابل توجهی از پساب های معادن به ویژه معدن پنبه نسوز بندان به دریاچه؛
- استفاده از انواع کودهای شیمیایی در کشت زمین های مزروعی مشرف به دریاچه و ایجاد آلودگی آب آن؛
- رها سازی ماهی نی خوار آمور در دریاچه و از بین بردن نیزارها.
- حاصل عملکرد اقدامات مذبور آلوده شدن آب دریاچه، مسموم شدن آبزیان، مردن پرندگان مهاجر، نابودی نیزارها به عنوان تأمین کننده علوفه گاو های سیستانی - ، کاهش درآمد تختک نشینان دریاچه و مهاجرت آنها به نقاط دیگر می باشد.

جدول ۴- روند تغییرات تعداد پرندگان مهاجر دریاچه هامون طی سال های ۱۳۵۸-۸۲ (میری، ۱۳۷۴، ص ۱۹۶)

سال	تعداد پرندگان مهاجر
۱۳۵۸	۲۳۷۷۹۰
۱۳۵۹	۲۴۸۷۱
۱۳۶۰	۲۸۷۱۴۲
۱۳۶۲	۲۱۵۰۳۷
۱۳۶۳	۱۶۹۶۵۶
۱۳۶۴	۸۸۵۰۰
۱۳۶۵	۵۰۰۰۰
۱۳۶۶	۹۴۷۷
۱۳۶۷	۱۶۱۸۹
۱۳۶۹	۲۷۰۰۰
۱۳۷۱	۲۶۰۶۱
۱۳۷۳	۱۹۱۹۱
۱۳۷۷	۶۴۵۲
۱۳۸۲	

پیشنهادها

به منظور احیاء ارزش های از دست رفته دریاچه هامون پیشنهادهای زیر ارائه می شود:

- ۱- حفظ چرخه اکولوژیکی دریاچه و جلوگیری از بهم خوردن اکوسیستم طبیعی آن؛ در این رابطه می باید با همکاری و هماهنگی مراکز علمی و دانشگاهی و نیز دستگاه های اجرایی ذیربط، گونه های ماهی بومی و سازگار را تقویت نموده و گونه های غیر بومی را به تدریج از چرخه اکولوژیکی دریاچه حذف نمود.
- ۲- جلوگیری از ورود فاضلاب های شهری و صنعتی شهرهای زابل، نهبندان، زهک و ادیمی به داخل دریاچه و انجام تمهیدات لازم برای تصفیه کامل آنها.

- ۳- از آنجا که بیش از ۹۵٪ آب دریاچه هامون از طریق رودخانه هیرمند تأمین می‌شود و میزان و مقدار آب این رودخانه نیز بستگی به روابط سیاسی ایران و افغانستان و تصمیمات مأخوذه دولت افغانستان دارد، لازم است دولت ایران از طریق مذاکرات سیاسی و عقد قراردادهای محکم و قابل قبول بین‌المللی نسبت به تعیین و تأمین حداقل دبی پایه آب این رودخانه در فصول مختلف سال اقدام نماید.
- ۴- جلوگیری از تصرف عدوانی حريم بستر رودخانه هیرمند و دریاچه هامون.
- ۵- احداث سد بر روی رودخانه شیله به منظور جلوگیری از ورود آب‌های سرربزی در داخل گودزره تا با حفظ هرز روی آب بتوان بسیاری از اراضی لم یزرع پائین دست تاسوکی را به زیر آب برد و تغییراتی در وضعیت میکروکلیمائي ایجاد کرد.

منابع و مأخذ:

- ۱- اداره هواشناسی زابل (۱۳۷۵-۸۲)، سالنامه آماری.
- ۲- بارسوت، ادمو کلیفورنیا (۱۳۵۹)، تاریخ سیستان از آمدن تا زیان تا برآمدن دولت صفاریان، ترجمه حسن انوشه - بخش دوم، تهران.
- ۳- بدیعی، ربيع (۱۳۷۲) جغرافیای مفصل ایران، انتشارات اقبال، جلد ۱-۲، چاپ پنجم، تهران.
- ۴- پورکرمانی، محسن و زمردیان، محمد جعفر (تابستان ۱۳۶۷) «بحثی پیرامون ژئوموکولوژی سیستان و بلوچستان»، ویژه‌نامه آب و خاک زابل، فصلنامه تحقیقات جغرافیائی، شماره مسلسل ۹.
- ۵- دانشگاه سیستان و بلوچستان، دفتر پژوهشی «بررسی تغییرات ساختارهای اقتصادی- اجتماعی در جامعه روستایی (۱۳۶۸)» دفتر اول، شماره یک.
- ۶- روزنامه رسالت، چهارشنبه ۵ آبان ۱۳۷۲، شماره ۲۲۵۵.
- ۷- روزنامه همشهری، سه شنبه ۳۰ خرداد ۱۳۷۴، شماره ۷۱۰.
- ۸- سازمان عمران سیستان، «مهاجرت تختک نشینان»، نشریه شماره ۳.
- ۹- ضیاء توana، محمد حسن (۱۳۷۱) «ویژگیهای طبیعی چاله‌نشینان»، جشن‌نامه دکتر محمد حسن گنجی به اهتمام ایرانپور جزئی، گیاتشناسی، تهران.
- ۱۰- کیهان، مسعود (۱۳۱۰) جغرافیای مفصل ایران، انتشارات مجلس، تهران، جلد اول.
- ۱۱- مهندسین مشاور پارس و سیتا (۱۳۷۴)، مطالعات زیست محیطی استان سیستان و بلوچستان، کتاب دوم، بررسی بهره‌وری پایدار از دریاچه هامون.
- ۱۲- مهندسین مشاور تهران سحاب (۱۳۷۰)، طرح بهره‌برداری بهینه از آب رودخانه هیرمند.
- ۱۳- مهندسین مشاور جاماب (۱۳۷۸)، طرح جامع آب کشور، حوزه آبریز هیرمند، وزارت نیرو.
- ۱۴- مهندسین مشاور شهر و خانه (۱۳۶۹)، طرح منطقه‌ای سیستان، قسمت اول.
- ۱۵- مهندسین مشاور فرپاک (۱۳۶۲)، گزارش مرحله اول، طرح تأمین و احداث شبکه آب مشروب کلیه قراء سیستان، بخش مطالعات زمین‌شناسی.

- ۱۶- مؤسسه جغرافیایی دانشگاه تهران(۱۳۴۶)، اطلس اقلیمی ایران، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۱۷- میری، غلامرضا(۱۳۷۴)، اثرات اقتصادی - اجتماعی دریاچه هامون بر روند توسعه ناحیه‌ای، فصلنامه تحقیقات علمی دانشگاه آزاد اسلامی زاهدان.
- ۱۸- میری، غلامرضا(۱۳۸۳)، بررسی صنایع دستی دریاچه هامون، اداره کل صنایع استان سیستان و بلوچستان، سمینار نقش و جایگاه صنایع استان.
- ۱۹- ولایتی، سعدالله(۱۳۸۳)، جغرافیای آبها، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ۲۰- هوار، کلمان(۱۳۶۳) ایران و تمدن ایرانی، ترجمه حسن انوشه، انتشارات امیرکبیر، تهران.
- 21- Gasson, R. (1973), Goals and Values of farmers in Journal of AgricultureEconomics. Vol 24, no 3.
- 22- Handerson, J.M. and quandt, R. E. (1980) "Microeconomic TheoryAmatematical Approach" Third edition edition (1980) McGriq - Hillbook, P.59 .

